

Långsamt hjärtslag/Avslagen frusen folköl

Frusen luft
kippa efter andan
kall kall luft.
Lungor, revben, skelett
och så hjärtat,

det som gör ont.

Du ger mig blicken,
den som säger allt,
den som krossar skelett,
sliter mig isär.
Den som säger;
det är dömt,
det är här

vi fryser fast.

Vill skrika
med skärande rösten
frusna rösten;
-låt oss frysa fast,
låt oss fastna här i kylan,
bli skelettliknande skepnader
härskare över den kalla betongen
och det flackande ljuset
från vilsna gatljus.

Den kalla luften förklarar
det finns ett ord
något som kallas framtid
Bortom betongen
Bortom vilsna ljus
Bortom 'vi'.

Luften blev is.

Du tar en klunk,
den avslagna folkölen.
Håller resten
på kängorna jag köpte.
De som såg ut som Dr Martins.
De var fejk.

Du visste det.

Följde din ryggtavla
avslagen folköl frös till is.
Där;
Fastfrusen i fejkade Dr Martins

står jag kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren silencepainter med Poeter.se id #39887 innehar upphovsrätten